

17/12/1911

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΛΟΘΗΣΟΜΕΝΗ

Τῆ 17 Δεκεμβρίου 1911 Σάββατον ὥρα 5 1/2 μ. μ.

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ARMAND MARSICK

Τῆ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

TONY SCHULTZE

Καθηγητοῦ τοῦ βιολίου εἰς τὸ Ὦδειον Ἀθηνῶν

ΚΑΙ ΧΟΡΟΥ ΕΚ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΜΟΝΩΔΙΑΣ

ΤΙΜΑΙ ΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Δι' ἐκάστην συνουσίαν συμπεριλαμβανομένου και τοῦ φόρου.

Θεωρεῖα α' σειρᾶς μετὰ 5 εἰσόδων	Δρ. 22.—
Διὰ τοὺς περιπλέον τῶν 5, κατ' ἄτομον	> 3.30
Θεωρεῖα β' σειρᾶς μετὰ 5 εἰσόδων	> 16.50
» » » κατ' ἄτομον	> 2.80
Πλατεῖα κατ' ἄτομον	> 3.30
Θεωρεῖα γ' σειρᾶς κατ' ἄτομον	> 1.10
* Ὑπερῶν	> 0.50

Εἰσιτήρια πωλοῦνται ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. *Concerto grosso* N° 5 εἰς ἑξ ἑλασσον. *HÄNDEL*

Andante—Allegro—Adagio

Allegro, ma non troppo—Allegro.

Δι' ὀρχήστραν

2. *Συμφωνία* εἰς σὸν ἑλασσον. *MOZART*

Allegro molto—Andante

Allegretto—Menuetto

Allegro assai.

Δι' ὀρχήστραν

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. *Concerto*. *C. SAINT-SAËNS*

Allegro non troppo—Andantino quasi

allegretto—Molto moderato & maestoso.

Διὰ βιολίον τῆ συνοδείας Ὀρχήστρας

4. *Mireille* « ἡ Εἰσαγωγή καὶ ὁ Χορὸς

τῆς Α'. πράξεως» *CH. GOUNOD*

5. *Le Roi d'Ys* (Εἰσαγωγή) *ED. LALO*

Δι' ὀρχήστραν

1) Concerto grosso N° 5—Händel.

Αιά της λέξεως **Concerto** έννοοῦμεν σήμερον ἐν ἔργον τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖται ὑπὸ ἐνὸς ὁργάνου (*soliste*) σπανίως ὑπὸ δύο ἢ τριῶν καὶ συνοδεύεται ὑπὸ τῆς ὁρχήστρας, σκοποῦν νὰ δείξῃ καὶ τὴν δεξιοτεχνίαν τοῦ ἐκτελεστοῦ. Ἡ λέξις αὕτη δὲν εἶχε πάντοτε τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ἀπὸ τοῦ 17^{ου} αἰῶνος τὴν μετεχειρίζοντο ἵνα προσδιορίσῃσι σύνολον διαφόρων ὁργάνων.

Τὰ ἔργα τοῦ **Gabrielli** (1587) διὰ δύο ὄργανα (*Orgues*) φέρονται τὸν τίτλον **Concerto**.

Ἀπὸ τοῦ 17^{ου} αἰῶνος ὀλίγον καὶ ὀλίγον ἐπῆλθε ἡ συνήθεια νὰ διακρίνονται οἱ *solistes* ἀπὸ τοῦς ἄλλους ἐκτελεστάς τοῦς ἀποτελοῦντας τὴν ὁρχήστραν, ὡς λόγου χάριν τὸ πρῶτον βιολίον (*Concertino*) κ.λ.π.

Αἰά της λέξεως **Concerto grosso** έννοεῖται κάθε μουσικὸν ἔργον γραμμέμον δι' ἓνα ἢ πολλοὺς *solistes*, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ δύο ἢ τρεῖς καὶ ὅτινες εὐρίσκονται εἰς μουσικὸν διάλογον μὲ τὰ λοιπὰ ὄργανα τῆς ὁρχήστρας.

Ὀλίγον κατόπιν ἀπὸ τοῦ 18^{ου} αἰῶνος τοῦτο παρήκμασε καὶ ἄφησε ὅθειν εἰς τὴν σονάταν τῆς ὁρχήστρας καὶ τὴν συμφωνίαν.

Εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἔγραψαν ἐκ τῶν μεγάλων μουσουργῶν οἱ *Stradella, Torelli, Corelli, Händel* καὶ *Bach*.

Τὴν 21 Ἀπριλίου 1740, ὁ *Händel* ἔδημοσίευσεν ἐν Λονδίῳ δώδεκα *Concertos*. Τὸ ἐκτελούμενον σήμερον περιλαμβάνει πέντε μέρη ἐν οἷς βλέπει τις τὴν χάριν, τὴν διαύγειαν καὶ τὴν λαμπρότητα ἐμπνεύσεως ἣς ἐκολούθησεν οὐχὶ ἀσκόπως τὴν Ἰταλικὴν Σχολήν.

Ὁ *Händel* ἐγεννήθη τὴν 25 Φεβρουαρίου τοῦ 1685 καὶ ἀπέθανε τὴν 13 Ἀπριλίου 1759.

Ὁ πατὴρ του ἦτο κουργὸς χειρουργός καὶ ἐνομμεύθη εἰς ἡλικίαν 63 ἐτῶν τὴν θυγατέρα τοῦ ἱερέως Τάουσι Λοροθέαν.

2) Συμφωνία εἰς σὸλ Ἐλασσον—Mozart.

Ὁ *Mόζαρι* ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1756. Ἡ προημιότης τῆς μουσικῆς του ἰδιοφυΐας ἦτο καταπληκτικὴ. Εἰς ἡλικίαν τριῶν ἐτῶν ἐμύνηθε μόνος του τὸ *clavessin* βλέπων τὴν ἀδελφὴν του νὰ παίζῃ. Λέγα ἐννέα ἐτῶν μῦλος, συνέθεσε ἐν γερμανικῶν μελόδραμα, τρία Ἰταλικά, ἐν *oratorio*, δύο λειτουργίας, ἐν *Stabat* καὶ ἄλλα ἔργα οὐχὶ μικρῶς ἀξίας. Κατὰ τὸ ἔτος 1788 ἠσθένησε. Ἐν τούτοις ἐπιθέμει νὰ ἐργάζηται ἀδιακόπως. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συνέθεσε τὸ περίφημον *Requiem* ὅπερ καὶ ἐπέσπεσε τὸν θάνατόν του ἐπιελθόντα τὴν 5 Δε-

κεμβρίου 1791 εἰς ἡλικίαν 36 ἐτῶν. Ὁ Μότσαρτ ἦτο δεξιὸς καὶ εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς ὀργανικῆς μουσικῆς καὶ ἔγραψε μὲ τὴν αὐτὴν δύναμιν διὰ τὸ θέατρον ὅπως καὶ διὰ τὰς Συμφωνίας.

Ὁ **C. Saint-Saëns** ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τὸ 1835. Εἶναι εἰς ἕκ τῶν ζώτων ἐπιφανῶν συνθετῶν. Ἐγραψεν εἰς ὅλα τὰ μουσικὰ εἶδη μὲ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν.

Τὸ ἐκτελούμενον σήμερον Concerto του διακρίνεται διὰ τὴν νεοτεριστικὴν καὶ τὴν ἐπιμελημένην ἐνορχήστρωσίν του, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνεται θαυμασίως τὸ Solo βιολίου. Πρέπει νὰ σημειώσωμεν τὸ τέλος τοῦ δευτέρου μέρους εἰς τὸ ὁποῖον ὁ εὐθύανλος ἐβρίσκεται κατὰ δύο ὀργὰς βαθύτερον τοῦ πρώτου βιολίου. Εἶναι θελτικώτατον καὶ συγχρόνως ποιητικώτατον.

Gounod ὁ γνωστός εἰς ὅλον τὸν κόσμον συνθέτης τοῦ μελοδράματος «Faust» ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1818 καὶ ἀπέθανε τὸ 1893.

Ed. Lalo. Le Roi d Ys τοῦ ὁποίου ἡ εἰσαγωγή ἐκτελεῖται σήμερον παρεστάθῃ ἐν τῷ κωμικῷ μελοδράματι τὸ 1888.

Ἡ εἰσαγωγή αὕτη ἐξόχου ἀναπτύξεως καὶ μὲ λαμπρὰν ἐνορχήστρωσιν ἀποτελεῖ συμφωνικὸν ποίημα μεγάλης ἀξίας.

Εἶναι συντεθειμένη ἐκ τῶν κυριωτέρων θεμάτων τοῦ ἔργου μεταξὺ τῶν ὁποίων ἰδιάζουσιν θεῖον κατέχουσι τὸ ἔρωτικὸν ἄσμα τῆς Ροζέν, αἱ ἀραὶ τοῦ Καρνάκ καὶ ἡ ὀργὴ τῆς Μαργαρίτας ἧς ἐκδικουμένη τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ ἐραστοῦ της ἀνοίγει τὸ φράγμα τοῦ ποταμοῦ, τὰ ὕδατα τοῦ ὁποίου εἰσρέσαντα εἰς τὴν πόλιν καταστρέφουσιν αὐτήν. Μετανοήσασα διὰ τὸ ἔγκλημά της ἀποκαλύπτει αὐτὸ ἡ ἰδία καὶ φεύγουσα τὴν ὀργὴν τῶν κατοίκων ὄψιται εἰς τὴν θάλασσαν.

Quand il aura
reçu sa proie
le flot vengeur s'apaisera.

Ἐκ τῶν μύθων τούτων ἐνεπνεύσθη θαυμασίως ὁ συνθέτης. Αἱ σάλπιγγες εἰς τὸ τέλος τῆς εἰσαγωγῆς ἔχουν σπουδαῖον μέρος. Ἡ μακρὰ διάρκεια τοῦ ἴσου (point d'orgue) εἰς τὸ λὶ δὲν ἐπαναλαμβάνομένου μετ' ἡγγιώδους ταχύτητος, εὐφρῆς ἐπιπόνησις συμβολίζουσα τὴν ἐπορὴν τῶν ὑδάτων εἶναι λίαν δύσκολος ἐν τῇ ἐκτέλει.

Ὁ **Edm. Lalo** ἐγεννήθη ἐν Αἰῷ τὸ 1823 καὶ ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις τὸ 1892.